

Sygn. akt I C 325/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 15 lutego 2018 roku

Sąd Rejonowy w Łęczycy I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: S.S.R. Wojciech Wysoczyński

Protokolant: st. sekr. sąd. Katarzyna Retkowska

po rozpoznaniu w dniu 15 lutego 2018 roku, w Ł., na rozprawie,

sprawy z powództwa Bank (...) S.A. z siedzibą w W.

przeciwko K. S.

o zapłatę

1. zasądza od K. S. na rzecz Bank (...) S.A. z siedzibą w W. kwotę 48.335,34 zł (czterdziestu ośmiu tysięcy trzystu trzydziestu pięciu złotych trzydziestu czterech groszy) wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP naliczanymi od kwoty 46.036,01 zł (czterdziestu sześciu tysięcy trzydziestu sześciu złotych jeden grosz) liczonymi od dnia 1 marca 2017 roku do dnia zapłaty,
2. zasądza od K. S. na rzecz Bank (...) S.A. z siedzibą w W. kwotę 6.034 zł (sześć tysięcy trzydzieści cztery złote) tytułem zwrotu kosztów procesu w tym kwotę 3.600 zł (trzy tysiące sześćset złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;
3. nadaje wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt I C 325/17

UZASADNIENIE

W pozwie złożonym w Sądzie Rejonowym Lublin-Zachód w Lublinie powód Bank (...) S.A. z siedzibą w W. reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika w osobie radcy prawnego wniósł o zasądzenie od pozwanego K. S. kwoty 48.335,34 złotych wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP liczonymi od kwoty 46.036,01 złotych od dnia 1 marca 2017 roku do dnia zapłaty oraz o zasądzenie zwrotu kosztów postępowania w tym zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych

/ k. 2 – wydruk pierwszej strony akt VI Nc-e 565116/17 Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie, k 2erte-4 wydruk pozwu w elektronicznym postępowaniu upominawczym /.

W dniu 2 sierpnia 2017 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny wydał postanowienie w elektronicznym postępowaniu upominawczym, sygn. akt VI Nc-e 565116/17, w którym stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty i przekazał sprawę do rozpoznania do Sądu Rejonowego w Łęczycy.

/ k. 4verte – wydruk postanowienia Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie VI Wydziału Cywilnego z dnia 2 sierpnia 2017r., sygn. akt VI Nc-e 565116/17/.

Na skutek przekazania sprawy według właściwości pełnomocnik powoda uzupełnił braki formalne pozwu / k. 8-33/.

Pozwany K. S. na rozprawie w dniu 15 lutego 2018 roku uznał powództwo /adnotacja 00:03:10 protokół rozprawy z dnia 15.02.2018 roku/.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Strony postępowania łączyła umowa kredytu gotówkowego na cel konsumpcyjny Nr (...) zawarta w dniu 12 maja 2015 roku na podstawie której powód Bank (...) S.A. z siedzibą w W. udzielił pozwanemu K. S. kredytu gotówkowego w kwocie 53.608,25 zł.

Podpisując umowę pozwany zobowiązał się do dokonywania w okresie objętym umową spłat rat kredytu wraz z odsetkami w miesięcznych ratach do dnia 12 maja 2023 roku zgodnie z załączonym do umowy terminarzem spłat kredytu i odsetek.

/ k. 11 –18 – kserokopia umowy kredytu Nr (...)wraz z terminarzem/.

Pozwany K. S. nie spłacił w całości udzielonego mu przez Bank (...) S.A. z siedzibą w W. kredytu gotówkowego.

/okoliczności bezsporne/

Wobec braku terminowej spłaty rat kredytu zgodnie z § 20.2 umowy kredytu powód zastrzegł sobie prawo do wypowiedzenia umowy z 30-dniowym terminem wypowiedzenia i postawienia całego kredytu wraz z odsetkami w stan natychmiastowej wymagalności.

/ k. 11 –18 – kserokopia umowy kredytu Nr (...)wraz z terminarzem/.

W dniu 22 sierpnia 2016 roku, powód wypowiedział pozwanemu umowę kredytu Nr (...) /wypowiedzenie k.19/.

Stan faktyczny przedmiotowej sprawy oraz wysokość dochodzonego przez powoda świadczenia nie były sporne między stronami postępowania.

Sąd uznał za wiarygodne dowody z dokumentów zgromadzone w aktach sprawy, albowiem w toku postępowania nie ujawniła się żadna okoliczność, która podważyłaby wiarygodność tych dowodów.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jest w pełni zasadne.

Uznanie powództwa jest aktem dyspozycyjności materialnej pozwanego, który za zasadne uznaje zarówno roszczenie powoda, jak i przyznaje uzasadniające je przytoczone przez powoda okoliczności faktyczne, a w konsekwencji godzi się na wydanie wyroku uwzględniającego żądanie pozwu (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 września 1983 roku, III CRN 188/83, OSNC 1984, nr 4, poz. 60).

Sąd jest związany uznaniem pozwu przez pozwanego. Obowiązany jest jednak dokonać oceny, czy czynność ta nie jest sprzeczna z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa. Wskutek uznania przewodniczący zamyka rozprawę (art. 224 § 1 k.p.c.) i wydaje tzw. wyrok z uznania, uwzględniający powództwo w zakresie objętym uznaniem.

Skutkiem uznania powództwa jest: pominięcie postępowania dowodowego w zakresie okoliczności objętych uznaniem; wydanie wyroku uwzględniającego powództwo w zakresie objętym jego uznaniem; zaopatrzenie wyroku rygiorem natychmiastowej wykonalności (art. 333 § 1pkt 2 k.p.c.), jeżeli wyrok będzie zasądzał roszczenie.

Pozwany K. S. uznał powództwo w całości, dlatego też Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę dochodzoną pozwem.

Na kwotę dochodzonego roszczenia składa się kapitał udzielonego kredytu w kwocie 46.036,01 zł, niespłacone odsetki zwykle umowne w wysokości 381,11 zł, niespłacone odsetki karne w wysokości 1.869,22 zł, jak również niezapłacone opłaty w wysokości 49 zł.

O odsetkach ustawowych orzeczono zgodnie z żądaniem pozwu, na podstawie art. 481 k.c., jak w punkcie pierwszym sentencji wyroku. Sąd jako termin początku naliczania odsetek przyjął termin wskazany przez powoda. Wysokość ustalonych odsetek umownych oraz karnych nie przekracza wysokości odsetek maksymalnych z art. 359 § 2¹ k.c.

Zgodnie z treścią art. 333 § 1 pkt 2 k.p.c. Sąd z urzędu nada wyrokowi przy jego wydaniu rygor natychmiastowej wykonalności, jeżeli zasądza roszczenie uznane przez pozwanego. Mając na uwadze treść powyższego przepisu, Sąd nadał wyrokowi w pkt 3 rygor natychmiastowej wykonalności.

Niezależnie od powyższego w sprawie bezspornym jest, że w dniu 12 maja 2015 roku pozwany zawarł z powodem umowę kredytu gotówkowego na cel konsumencki Nr (...) potwierdzając fakt zawarcia umowy własnoręcznym podpisem.

Pozwany zobowiązał się do systematycznych spłat zaciągniętego zobowiązania, jednakże nie wywiązał się z zawartej umowy.

W toku postępowania bezspornym była również okoliczność, iż pozwany nie uregulował swych należności względem powoda w wysokości wskazanej w pozwie.

Podstawą prawną rozstrzygnięcia jest przepis art. 471 k.c..

Sąd uwzględnił powództwo w całości zgodnie z żądaniem pozwu, w konsekwencji należy przyjąć, iż powód wygrał proces w całości. Powód był reprezentowany przez radcę prawnego, który wnosił w terminie wskazanym w treści art. 109 § 1 k.p.c. bo w pozwie o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego od pozwanego na rzecz powoda. Na sumę kosztów składa się należna opłata sądowa w kwocie 2.417 złotych, opłata skarbową w wysokości 17 złotych oraz stawka minimalna kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 3.600 złotych.